

Vi synes somme tider, at man samarbejdede for meget, at man i mange tilfælde lod økonomiske interesser og statsræson komme foran. Det var tilfældet omkring affæren på den danske ambassade i Østberlin i 1989, hvor den danske ambassadør smed de østtyske dissidenter ud, som var kommet ind på ambassaden. Vi forlangte en undersøgelse af det, ikke med den borgerlige regerings store støtte, nej, nej, nej, nej, men det var os, der pressede på med det.

Solidarnosc har været nævnt. Det er rigtigt, at det ikke var vores værk. Men at påstå at vi ikke støttede dissidentbevægelser i Østeuropa, er direkte løgn og forkert, og det fremgår også af DIIS-rapporten her.

Derfor kan man i hvert fald konstatere, at de vanvittige påstande, der jo er kommet fra hr. Jesper Langballe, fra statsministeren, fra borgerlige politikere gennem årene, i hvert fald er fuldstændig grundløse på baggrund af den grundige forskning, som er præsteret i DIIS-rapporten.

(Kort bemærkning).

Søren Pind (V):

Mener hr. Holger K. Nielsen, at jeg har været grov ved ham? Det maner naturligvis altid til besindighed. Men jeg synes måske nok, at hvad angår de ting, som hr. Holger K. Nielsen bl.a. har sagt om præsident Reagan og Gorbatsjov, kunne det være meget rart at få nogle ting på plads her i dag.

Gorbatsjov gjorde sig første gang bemærket i partimæssig sammenhæng som stikker for KGB ved universitetet i Moskva. Gorbatsjov var den tidligere KGB-chef og generalsekretær for Sovjetunionens kommunistiske parti Jurij Andropovs protegé. Andropov var den, der blandt meget andet var personlig ansvarlig for indførelsen af psykisk tortur af dissidenter. Han var på det tidspunkt, hvor man traf beslutning om indgreb i Polen, medlem af centralkomiteen og dermed medansvarlig, og så var der den sag omkring Afghanistan, jeg nævnte før.

Alle de reformer, Gorbatsjov ønskede – det er dokumenteret – ønskede han, så Sovjetunionen bestod, hvorimod den mand, som hr. Holger K. Nielsen i dag har søgt at lægge for had, ønskede at komme de vasalstater til livs, som hr. Holger K. Nielsen er meget vred over at jeg har gjort opmærksom på eksisterede.

Det synes jeg egentlig er ærgerligt, og jeg vil godt have en forklaring fra hr. Holger K. Nielsen på, hvorfor den tidligere generalsekretær for Sovjetunionens kommunistiske parti Gorbatsjov

var så fantastisk, hvorimod præsident Reagan, som fik Frihedsprisen af de danske borgere, var så rædselsfuld.

(Kort bemærkning).

Holger K. Nielsen (SF):

Mig bekendt var det overhovedet ikke på tale, at Ronald Reagan ville gribe ind, da Jaruzelski tog magten i Polen, eller da russerne tvang ham til at begå et militærkup i Polen i 1981. Det var ikke på tale overhovedet.

Det er rigtigt, at Reagan førte en konfrontationspolitik, og at han, kan man sige, kom til at vægte konfrontationspolitikken, det, man kan kalde systemforandringen, højere, end andre havde gjort. Det er da fuldstændig korrekt. Men når vi i den periode var kritiske over for det, så skyldes det jo, at det var sammenkoblet med en kolossal militær oprustning, en konfrontationspolitik, der på det tidspunkt kunne have medført en atomkrig. Og som det har været fremme flere gange under debatten i dag, så var det jo en bekymring, der var i en række europæiske lande, det var ikke bare hos danske socialdemokrater, det var også hos andre europæiske socialdemokrater.

Det var en konflikt mellem Europa og USA, men også en konflikt inden for USA. Der var en stor diskussion også i USA om Reagans politik på det tidspunkt, så derfor er det her langt mere nuanceret end som så.

Kl. 19.25

(Kort bemærkning).

Søren Pind (V):

Men summa summarum er jo, at det er snak, for i dag kan vi se, at resultatet brast. Og der må jeg jo bare sige, at den person, som hr. Holger K. Nielsen i dag har hyldet som Østeuropas store befrier, fortsat ønskede to systemer i verden. Det gjorde han til det sidste, han ønskede at bevare Sovjetunionens kommunistiske parti; han ønskede at bevare Sovjetunionen som en kommunistisk stat og to systemer.

Det er derfor, jeg stadig ikke forstår, hvorfor hr. Holger K. Nielsen bliver ved med at fremstille præsident Reagan, som ønskede en fri verden, som lavede aftalerne med Gorbatsjov, som presede Gorbatsjov til at indgå de her aftaler, som den mest forfærdelige, hvorimod Gorbatsjov, som jo var en kommunistisk diktator i spidsen for Sovjetunionen, og som ønskede at bevare Sovjetunionen, som det var, er en stor helt. Det forstår jeg ikke.